

**MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
AGENTIA NATIONALA DE ADMINISTRARE FISCALA
DIRECTIA GENERALA DE SOLUTIONARE A CONTESTATIILOR**

**DECIZIA nr. _____ / _____ 2005
privind solutionarea contestatiei depusa de
S.C. X S.A.**

Directia generala de solutionare a contestatiilor din cadrul Agentiei Nationale de Administrare Fiscala a fost sesizata de Directia generala a finantelor publice asupra contestatiei formulata de **S.C. X S.A.** impotriva Deciziei de impunere din 18.01.2005 incheiata de organele de inspectie fiscala ale Activitatii de inspectie fiscala.

Contestatia are ca obiect sume reprezentand:

- accize
- dobanzi aferente accizelor
- penalitati de intarziere aferente accizelor
- amenda contraventionala.

Contestatia a fost depusa in termenul prevazut de art. 176 alin. (1) din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003, privind Codul de procedură fiscală, republicata.

Vazand ca in speta sunt intrunite conditiile prevazute de art. 174 si art. 178 alin. (1) lit. a din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicata, Agentia Nationala de Administrare Fiscala, prin Directia generala de solutionare a contestatiilor este investita sa se pronunte asupra contestatiei.

I. S.C. X S.A. contesta masurile dispuse de organele de inspectie fiscala ale Directiei generale a finantelor publice - Activitatea de inspectie fiscala prin decizia de impunere din 18.01.2005, precizand urmatoarele:

Constatarile organelor de inspectie fiscala sunt determinate, pe de o parte, de o interpretate nesistematica a legii intrucat textul derivat nu poate fi interpretat decat asociat cu cel care instituie regula,

iar pe de alta parte, de o dispozitie legala care, aplicata izolat, apare neconstitutionala.

Dispozitiile art. 192 alin. (7) sunt in coliziune cu art. 1 alin. (3) si art. 135 alin. (2) lit. a din Constitutie potrivit carora Romania este stat de drept iar statul trebuie sa asigure libertatea comertului, protectia concurentei loiale, crearea cadrului favorabil pentru valorificarea tuturor factorilor de productie.

Intr-un stat de drept sanctiunile nu pot fi inexplicabile, bizare, nejustificate si neconstitutionale, precum cele ale art. 192 alin. (7) din Codul fiscal, text legal pe care se intemeiaza si decizia de impunere contestata.

Acest text sanctioneaza exorbitant si fara nici o ratiune, decat aceea a unei spolieri fiscale, pe producatorul cu antrepozit fiscal caruia i se suspenda sau i se anuleaza autorizatia.

Punerea in executare a acestei decizii de impunere ar fi prematura si nejustificata acum, devreme ce este evidenta neconstitutionalitatea considerentelor legale ce stau la baza acesteia.

In plus, executarea deciziei inainte de solutionarea finala ar avea consecinte dintre cele mai severe asupra societatii si ar periclita grav locurile de munca si soarta celor cateva sute de angajati.

II. Prin raportul de inspectie fiscala incheiat in data de 17.01.2005, care a stat la baza emiterii deciziei de impunere contestata, organele de control ale Directiei generale a finantelor publice - Activitatea de inspectie fiscala au constatat urmatoarele:

Perioada supusa verificarii: 01.03.2004 - 31.01.2005.

Potrivit procesului verbal din 26.02.2004, datorita intarzierii la plata accizelor cu mai mult de 30 de zile de la termenul legal, a fost efectuata sigilarea stocurilor de produse accizabile astfel:

- alcool brut 34.612 litri / 207.670 gddal
- alcool rafinat 309.866 litri / 2.969.385 gddal
- alcool tehnic 15.626 litri / 140.638 gddal.

Stocurile mai sus mentionate au fost sechestrate de catre Directia generala a finantelor publice conform procesului verbal de sechestrul din 2005.

Ministerul Finantelor Publice a emis decizia de revocare a autorizatiei din 31.03.2004, comunicata agentului economic printr-o adresa primita de acesta la data de 07.04.2004.

Societatea nu a respectat prevederile art. 192 alin. (7) din Legea nr. 571/2003, conform carora acciza aferenta stocului de alcool etilic rafinat la data revocarii autorizatiei devine exigibila.

A fost determinata suplimentar acciza in baza prevederilor art. 192 alin. (7) din Legea nr. 571/2003, astfel:

- acciza unitara: 150 euro/hl alcool pur
- curs euro la 31.12.2003: 40.994 lei
- acciza datorata pe gddal: 6149,1
- alcool rafinat: 2.969.385 gddal
- totala acciza datorata.

Accizele au fost calculate la data de 31.03.2004, data deciziei de revocare.

Avand in vedere ca decizia de revocare este un document administrativ fiscal, termenul de plata al accizelor este data de 07.04.2004, data comunicarii actului la societate.

In conformitate cu prevederile art. 109 din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003, societatea datoreaza dobanzi.

Totodata, pentru neplata diferentei stabilite societatea datoreaza penalitati de intarziere, calculate in baza prevederilor art. 114 din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003.

In conformitate cu prevederile art. 13 lit. a din Legea nr. 87/1994 fapta de a nu declara accizelor datorate constituie contraventie si se sanctioneaza cu amenda contraventionala.

S.C. X S.A. a fost sanctionata cu amenda contraventionala, fiind intocmit procesul verbal de constatare a contraventiilor.

III. Luand in considerare constatările organului de control, motivele prezentate de societate, documentele existente la dosarul cauzei, precum si actele normative invocate de contestatoare si organele de inspectie fiscala, se retin urmatoarele:

1) Referitor la suma reprezentand accize, Agentia Nationala de Administrare Fiscala, prin Directia generala de solutionare a contestatiilor este investita sa se pronunte daca societatea datoreaza la data de 31.03.2004 acciza aferenta stocului de alcool etilic rafinat, in conditiile in care prin Decizia Ministerului Finantelor Publice din 31.03.2004 a fost revocata autorizatia de antrepozit fiscal din 19.12.2003.

In fapt, prin Decizia din 31.03.2004, comunicata societatii prin adresa din 05.04.2004 si primita in data de 07.04.2004, Ministerul Finantelor Publice a revocat autorizatia de antrepozit fiscal din 19.12.2003, detinuta de societate, pentru nerespectarea prevederilor art. 183 lit. a din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, respectiv nedepunerea garantiei financiare mentionate in autorizatie.

Societatea nu a achitat la data revocării autorizației de antrepozit fiscal, respectiv data de 31.03.2004 acciza aferentă stocului de alcool etilic rafinat.

In drept, conform art. 192 alin. (7) din Legea nr. 571/2003, *“in cazul unui produs accizabil, pentru care acciza nu a fost anterior exigibilă și care este depozitată într-un antrepozit fiscal pentru care se revocă sau se anulează autorizația, acciza devine exigibilă la data revocării sau anulării autorizației.”*

Având în vedere prevederile legale mai sus menționate, se reține faptul că data la care devine exigibilă acciza aferentă stocului de alcool etilic rafinat este 31.03.2004, data la care a fost revocată autorizația de antrepozit fiscal, prin emiterea de către Ministerul Finanțelor Publice a Deciziei din 31.03.2004.

În consecință, organele de inspecție fiscală în mod legal au procedat la stabilirea accizei, aceasta devenind exigibilă la data de 31.03.2004, astfel încât urmează a se respinge contestația ca neîntemeiată pentru acest capăt de cerere.

Argumentele societății referitoare la faptul că prevederile art. 192 alin. (7) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal sunt neconstituționale, nu pot fi reținute în soluționarea favorabilă a contestației întrucât art. 298 pct. 44 din Legea nr. 571/2003 precizează:

“Această lege a fost adoptată de Senat în edina din 17 decembrie 2003, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.”

Mai mult, până la pronunțarea Curții Constituționale asupra unei excepții de neconstituționalitate a prevederilor art. 192 alin. (7) din Legea nr. 571/2003, în sensul neconstituționalității acestora, dispozițiile precizate sunt constituționale, nefiind de competența organelor de soluționare a contestației a stabili caracterul constituțional sau nu al acestora.

2) Referitor la dobânzile și la penalitățile de întârziere aferente accizelor, având în vedere faptul că stabilirea de dobânzi și penalități de întârziere aferente accizelor în sarcina contestatoarei reprezintă măsura accesorie în raport cu debitul, iar în sarcina societății a fost reținut debitul de natură accizei, aceasta datorează și dobânzile și penalități de întârziere reprezentând măsura accesorie, conform principiului de drept **“*accessorium sequitur principalem*”**, art. 108 și art. 114 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, drept pentru care contestația referitoare la acest

capat de cerere urmeaza sa fie respinsa pe cale de consecinta ca neintemeiata.

3) In ceea ce priveste suma reprezentand amenda contraventionala, cauza supusa solutionarii este daca Agentia Nationala de Administrare Fiscala, prin Directia generala de solutionare a contestatiilor are competenta materiala de a se investi cu solutionarea acestui capat de cerere in conformitate cu prevederile Ordonantei Guvernului nr. 92/29.12.2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata.

In fapt, prin procesul verbal contestat, organele de inspectie fiscala au sanctionat **S.C. X S.A.** cu amenda contraventionala, conform procesului verbal de constatare a contraventiilor, pentru nedeclararea accizelor datorate.

Cu privire la amenzile contraventionale se retine ca acest capat de cerere are caracter de plangere formulata in conditiile Ordonantei Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contraventiilor, aprobata cu modificari si completari prin Legea nr.180/2002, Directia generala de solutionare a contestatiilor din cadrul Agentiei Nationale de Administrare Fiscala neavand competenta materiala de solutionare a acestui capat de cerere.

In drept, art. 178 din Ordonanta Guvernului nr. 92/29.12.2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata reglementeaza competenta solutionarii contestatiilor, iar art. 199 din acelasi act normativ, cuprins in Titlul "Sanctiuni" stipuleaza faptul ca **"Dispozitiile prezentului titlu se completeaza cu dispozitiile legale referitoare la regimul juridic al contraventiilor"**.

Avand in vedere aceste prevederi legale, contestatia indreptata impotriva amenzilor contraventionale intra sub incidenta Ordonantei Guvernului nr. 2/2001, act normativ care constituie dreptul comun in materie de contraventii.

Pe cale de consecinta, se retine ca Agentia Nationala de Administrare Fiscala prin Directia generala de solutionare a contestatiilor nu are competenta materiala de a se investi in analiza pe fond a contestatiei formulata impotriva amenzilor contraventionale, intrucat aceasta apartine instantei judecatoresti, potrivit dispozitiilor din Ordonanta Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contraventiilor.

Dosarul cauzei privind acest capat de cerere urmeaza sa fie inaintat de organele de inspectie fiscala instantei judecatoresti competente.

In ceea ce priveste argumentele contestatoarei referitoare la faptul ca executarea deciziei inainte de solutionarea finala ar avea consecinte dintre cele mai severe asupra societatii si ar periclita grav locurile de munca si nemijlocit soarta celor cateva sute de angajati, precizam faptul ca in conformitate cu prevederile art. 184 alin. (1) din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, **“introducerea contestatiei pe calea administrativă de atac nu suspendă executarea actului administrativ fiscal.”**

Alin. (2) al art. 184 din actul normativ mentionat mai sus precizeaza:

“Organul de solutionare a contestatiei poate suspenda executarea actului administrativ atacat până la solutionarea contestatiei, la cererea temeinic justificată a contestatorului.”

Prin urmare, avand in vedere prevederile legale mai sus mentionate, cererea societatii ramane fara obiect, contestatia fiind solutionata prin prezenta decizie.

Pentru considerentele aratate in continutul deciziei si in temeiul prevederilor art. 192 alin. (7) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, coroborate cu prevederile art. 179 si art. 185 din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, art. 178 din Ordonanta Guvernului nr. 92/29.12.2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, se

DECIDE

1. Respingerea ca neintemeiata a contestatiei formulata de **S.C. X S.A.** referitoare la sume reprezentand accize, dobanzi aferente accizelor si penalitati de intarziere aferente accizelor.

2. In ceea ce priveste amenda contraventionala stabilita prin procesul verbal de contraventie, Agentia Nationala de Administrare Fiscala prin Directia generala de solutionare a contestatiilor nu se poate investi cu solutionarea pe fond a acestui capat de cerere intrucat conform dispozitiilor legale competenta de solutionare apartine instantei judecatoresti, careia organul de inspectie fiscala urmeaza sa-i inainteze dosarul.

Prezenta decizie poate fi atacata la Curtea de Apel in termen de 6 luni de la data comunicarii, conform prevederilor legale.